

Таким чином, розробка системи паспортизації сільськогосподарських земель, що спирається на сучасні інформаційні технології, програмне рішення яких надає змогу працювати користувачеві через WEB-інтерфейс як при наповненні так й при отримванні інформації з бази даних стосовно кліматичних, агротехнологічних і поточних показників стосовно збору врожаю та результатів його експрес лабораторного аналізу, задає повне актуальне інформаційне забезпечення для прийняття рішення спрямованого на формування первинної ціни сільськогосподарської продукції.

Список літератури

1. Хрущ Н. Концепція розвитку стратегії компанії в сучасному динамічному середовищі / Н. Хрущ // Економіст. – 2008. - № 9. – С. 62 – 65.
2. Сукненко Т. М. Еколого-економічне обґрунтування поняття якості сільськогосподарської продукції / Т. М. Сукненко // матеріали першої міжфакультетської наук.-практ. конф. молодих вчених, магістрів та студентів, – Житомир: Вид-во «Державний агроекологічний університет», 2005. – С. 59-60.

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У СФЕРІ ОСВІТИ – НОВІ МОЖЛИВОСТІ, НОВІ ЗАВДАННЯ

Т.М. Калюжна

(Україна, Дніпропетровськ, ДВНЗ «Національний гірничий університет»)

Постановка проблеми. Система науково-технічних програм і проектів, спрямованих на інформатизацію сфери освіти, повинна бути однією з найважливіших складових програми розвитку освіти. Однак, виняткова важливість взаємовпливу процесів інформатизації й освіти на сьогоднішній гідного відбиття ще не знайшла. Україна переживає глибокі політичні й соціально-економічні перетворення, ці події в країні усе ще відбуваються в обстановці неповної визначеності цілей і задач трансформації вітчизняної галузі освіти. З урахуванням даних обставин необхідно не стільки аналізувати шлях, пройдений в області інформатизації освіти, скільки зробити акцент на тому, що ще має бути реалізовано й сформулювати вимоги до окремих етапів цього процесу.

Аналіз дослідження. Значення і важливість даної проблеми підтверджується тим фактом, що теоретичним і практичним питанням використання прогресивних інформаційно-комунікаційних технологій для розвитку дистанційної форми навчання, інноваційним технологіям у педагогічній практиці організації навчального процесу вищої школи, аналізу закордонного і вітчизняного досвіду з цього напрямку приділяється значна увага провідних науковців та педагогів (Андрущенко В.П., Антошук С., Гриценко В.І., Веренич О.В., Козлакова Г.О., Колос В.В., Кудрявцева С.П., Лопатинський І., Овчарук О.В., Полат Е.С. і багато інших).

Виклад основного матеріалу. Важливе місце в системі вищої освіти повинно займати вивчення останніх досягнень в області інформаційних технологій, її засобів і методів, а також перспектив подальшого розвитку й

практичного використання. Аналіз досвіду економічно розвинутих країн у викладанні інформаційних технологій дозволяє стверджувати, що їх варто розглядати не тільки як важливий засіб інформаційної підтримки навчального процесу, як ефективний педагогічний інструмент, але і як необхідний інструментарій освіти у цілому. При цьому враховується тенденція перетворення інформаційних технологій з технічної дисципліни, що вивчає методи обробки даних за допомогою обчислювальної техніки, у фундаментальну науку про інформацію й інформаційні процеси в природі й суспільстві.

Швидкий розвиток і використання інформаційних і комунікаційних технологій не тільки відкриває нові можливості, але й ставить нові завдання перед світовим співтовариством. Створення так званих «інформаційних магістралей» безумовно відіб'ється на економічній, соціальній, культурній й освітній сферах і може докорінно вплинути на форми правління, творчість, співробітництво, обмін ідеями й знаннями, так само як і на повсякденне життя. Безперервне вдосконалення інформаційних технологій, забезпечення доступу до них й обміну ними визначають тенденцію до збільшення потоку даних, на всіх інформаційних рівнях.

Інформаційні технології демократизують освіту, тому, що дозволяють студентам, які мешкають у віддалених районах, одержувати доступ до інформаційних ресурсів і спеціальних банків даних освітніх і наукових центрів. Дослідження в області когнітивного навчання дозволяють по-новому осмислити й розробити стратегії, які сприяють навчанню, а також реалізувати нові різноманітні методики використання технологічних засобів й інформаційних ресурсів. Інакше кажучи, навчання незворотно змінюється на всіх етапах, від дошкільної освіти до вищої.

Внаслідок застосування інформаційних і комунікаційних технологій зникло поняття відстані, і це можна назвати найбільш радикальною зміною в сфері освіти. Дистанційний доступ до знань швидко зазнав визнання всюди у світі й широко використовується. Такий розвиток подій призвів до створення, як альтернативних систем передачі знань, великомасштабних «мегауніверситетів», так і до стирання розходжень між традиційними й «дистанційними» університетами.

Прогрес в області інформаційних і комунікаційних технологій у багатьох випадках ставить перед суспільством у цілому й перед його системою освіти, зокрема, нові завдання. Його вплив на окремих членів суспільства індивідуальний, універсальні методології «інформаційного суспільства» практично відсутні, а «супермагістралі», що забезпечують доступ до інформації й обмін нею, відкриті не для всіх, тому збільшується розрив між розвиненими країнами і країнами, що розвиваються, у плані доступу до технології та її використання.

Нові інформаційно-комунікаційні технології відкривають нові можливості й одночасно ставлять нові завдання і перед викладачами. Ці технології є каталізатором процесів зміни ролі викладачів, які тепер все в меншому ступені є розповсюджувачами інформації, і більшою мірою – порадиниками,

вихователями, «штурманами знань», консультантами студента. Викладачі використовують нові інформаційно-комунікаційні технології як засіб, що доповнює традиційні педагогічні методи й практику. Це веде, у свою чергу, до росту відповідальності студентів. Формування більше творчої атмосфери, коли навчання пронизане духом співробітництва, обумовлює зміну ролі студентів, нові навчальні умови вимагають з їх боку більш чітких внутрішніх установок на самоосвіту та її неперервність у часі. Визначальним фактором ефективного використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій в освіті є знання та навички викладачів, що стосуються впровадження, використання й інтеграції цих технологій у процес навчання, ступінь готовності студентів використовувати сучасні ІКТ, творча співпраця викладачів і студентів на всіх етапах навчального процесу.

Висновок. Розвиток інформаційних технологій не тільки відкрив безпрецедентні можливості для глобальних комунікацій, але й, як ніколи раніше, обумовив потребу в таких комунікаціях. Оскільки все взаємопов'язано, то зараз усе менше й менше заходів можна проводити у відриві один від одного. Ізоляція й інформація по своєму внутрішньому характеру несумісні, саме такий загальний взаємозв'язок нового характеру визначає міжнародне співробітництво.

Список літератури

1. Калюжна Т.М. Організаційно-педагогічні умови застосування освітньо-наукового порталу в системі екстернатної підготовки фахівців у технічному університеті: дис. канд. пед. наук: 13.00.04/ Т.М. Калюжна. – К.: Інститут вищої освіти АПН України, 2009. – 183 с.
2. e-Learning glossary.-<http://www.learningcircuits.org/glossary.html>